

Bir Şair Öldü Derler mi Sahi Arkamdan Nazire

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Kasım 2023

Şiirlerimden asın beni yetmedi kalemimin başını b/ağlayın ölümlerim...

Sözcüklerim var yerle yeksan ve imgelerim kâh karaltı kâh güneşin ta kendisi.

Özverim ve önsezilerim.

Öteki âleme gidip gelmişliğime biat...

Dünyada yaşanan bunca kaosa ve nefrete inat...

Batılı gezgenin bir de atıfta bulunduğum hüznümün güftesi kasıtsız şiirlere mahal verdiğim mutluluğun alfabetesi hem bakmayın siz hüznüme yeter ki gözlerimin ta içine b/akın ve görün oradaki sonsuzluğu ve görün umudu.

Kefilim aşka.

Kefal gibi atladığım her söze her lafa...

Lakin itibar etmiyorum artık söylenen yalanlara.

Ben bir rengim aslında bir gök kuşağı aslında...

Aslında bir karaltı sıvazlarken sırtımı açtığım kadar kollarımı kucakladığım cihan ve umut bir o kadar aydınlık bildiğim sevginin değişmezken mutusu ufukta saklı umudu sererim ben şiirlerime...

Bir şair ölürse eğer ki...

Nice şair de ölmedi mi...

Bir şair ölürse sahi, ben de anılır mıyım şiirlerimle yoksa şair olduğumu kolay kolay kabul edemediğimden midir ne üstüne ant içtiğim kadar sevgiye azat edilir miyim sahi sözcüklerden?

Azadesiyim ben şiirlerin ve Han zadesi yalnızlığın:

Kulluğum Rabbime kölesi olduğum kalemin de ziyadesiyle farkında ve bir adım ötemde beklerken beni ölüm:

Ölümü görün ki: yazmadan yaşayamam.

Hikâyesi olduğum şiirlerin yanan tabanlarında saklı bir çift pabuç gibi çıplak ayakla tavaf ettiğim kâinatı nasıl da saklarım solumda.

Mutumsa hüznün.

Umurunda olmasam da çoğu insanın umarsız ve umutsuz yaşayamam.

Bir şair öldü, derler mi sahiden de arkamdan?

Yoksa arkamdan gülerler mi?

Yâdım iken dün yağın rahmete de kefilim ve ben işte sadece bir damla yağmurdan ibaretim bir de esen rüzgârdan içime ters esen cereyanda kaldığım kadar cenk de ederim sözcüklerle.

Ruhum yorgun.

Yaş aldığım kadar yas yüklü meftunuyum hem ben hem şiirlerin hem duyguların.

İrki yok içimdeki mevsimin.

İman gücümde saklıdır ilham perim.

İade-i itibar elbet şiirlerim dün mizaçlı örüntüsü andaki mevcudiyetim ve kum saati bir bir dökerken

günahlarımı...

Her renk mevcuttur yüreğimde en çok beyaz en çok siyah bir de pembe.

Utandığımda pembeleşir kalemim ve masum bir buse kondururum alınına ağıtlar yaktığım kadar hayata ağırdan alsam da mutluluğu üstüne ant içtim ben bir kere kutsal kitabın ve sevginin ve söylenen yalanlardan da aldım mı boyumun ölçüsünü hala varamadığım diğer yakasında şehrin yandığım kadar da yaktığımdır ucunu şiirlerimin.